

Când ai să vii

Emaanastasia

Când ai să vii

Când ai să vii, să-mi împrumuți privirea
Și apogeul să-l cobori la șes,
În trupul meu ai să găsești orbirea
Ce-o-nmiresmez cu floarea de cireș.

Când am să vin, am să mă dărui toată,
Cu amintiri, dar și cu viitor,
Trecutului îi rup o nestemată,
Cu tine-am să trezesc un prim fior.

Când o să fim, vom bea din apa vieții
Și-om îmbăta, lăuntrice poteci,
Vom discuta, prin rime ca poeții
Și nopți întregi, ne-om pierde prin bodegi.

Ne vom trezi mahmuri de fericire
În râul de iubire-nfierbântat
Și-om înota de-atunci, în nemurire,
Ca orice cânt al vieții, necântat.